

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

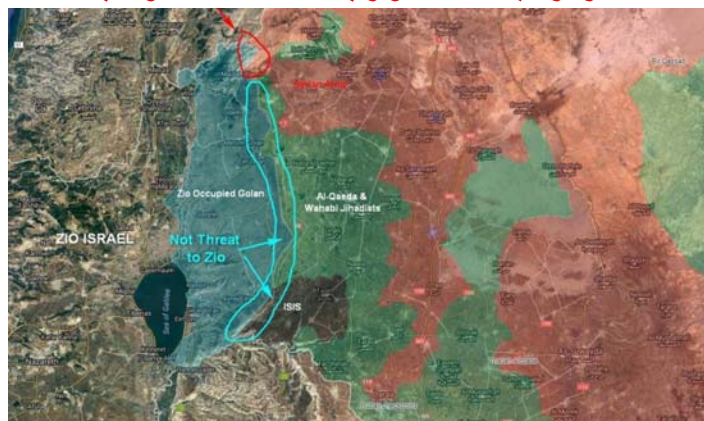
سیاسی

دمیتری مینین-(Dmitriy Minin)

برگردان از: ا. م. شیر

۰۵ جولای ۲۰۱۷

اسرار جنگ سوریه : عامل اسرائیل

در روزهای اخیر مواضع ارتش دولتی سوریه در منطقه مرزی قتیطره از سوی اسرائیل به طور مکرر بمباران می‌شود. این واقعیت در این باره به فکر وامی‌دارد، که اسرائیل، احتمالاً، تصمیم گرفته به "آخرین قطار" تأثیرگذار بر نتیجه جنگ داخلی سوریه "سوار شود". با احتساب به حالت آماده‌باش درآمدن همه نیروهای امریکائی در منطقه و تلاش‌های فعال آنها برای بهانه‌تراشی برای ضربه زدن به ارتش بشار اسد، نمی‌توان منتفی دانست، که امریکا و اسرائیل با هدف تشدید درگیری‌ها در سوریه هماهنگ با هم گام برمی‌دارند.

انفجار ناشی از بمباران هوایی اسرائیل

تا کنون در تمام مدت جنگ در سوریه، مقامات رسمی اسرائیل بی‌طرفی و عدم مداخله خود را در مسئله سوریه اعلام نموده‌اند با این حال، ضمن ارائه کمک‌های خاص به مخالفان غربگرا، علاقه‌مندی خود را به آنها پنهان نکرده‌اند. اسرائیل شبه‌نظامیان مجروح را در بیمارستان‌های خود معالجه می‌کند، به آنها کمک‌های مالی ارائه می‌دهد و همانطور که ثابت شده، در حد محدودی نیز آنها را تسلیح می‌کند. متخصصان اسرائیلی همراه با امریکایی‌ها مزدوران اهل سوریه را در اردن آموزش نظامی می‌دادند و در کار ستاد مشترک در منطق امان شرکت می‌کردند.

مهمات نظامی اسرائیلی مکشوفه از شبه‌نظامیان در حوالی شهر حمص

رویکرد اسرائیل نسبت به دورنمای رشد بحران سوریه در حد قابل ملاحظه‌ای از طریق منشور "حل نهایی" مشکل بلندی‌های جولان شکل گرفته است. در جامعه کارشناسی اسرائیل به کرات بحث‌هایی در این زمینه صورت گرفته، که سقوط سوریه با در نظر گرفتن این که به رسمیت شناختن بین‌المللی اشغال بلندی‌های جولان را تسهیل می‌کند، در خدمت منافع اسرائیلی‌ها خواهد بود. می‌توان این فرضیه را پذیرفت، که مقامات دولتی نیز چنین ملاحظاتی را راهنمای عمل خود قرار می‌دهند. راه اصلی برای تحقق این خواست را ظاهراً حق تعیین سرنوشت دروزی‌های سوریه گشوده است. تصور می‌شود، که در صورت تشکیل چند کشور در قلمرو سوریه، هر یک از آنها به منظور حفظ خود، مجبور به گام نهادن در راه ایجاد ساختارهای خاص خود هستند. دروزی‌های سوریه در مواجهه با مشکل ادامه حیات، ممکن است به اتحاد با دروزی‌های ساکن اراضی اشغالی توسط اسرائیل مایل باشند تا همه با هم به ترکیب آن وارد شوند. به این ترتیب، اسرائیل نه تنها می‌تواند اراضی اشغال شده را قانونی اعلام نماید، حتی آن را گسترش دهد. با وجود تخیلی بودن کامل همه این برنامه‌ها، آنها طرفداران متنفذی در میان دروزی‌های ساکن داخل اسرائیل (در منطقه کوه‌های کارمل در نزدیکی حیفا) و دارای تابعیت اسرائیلی پیدا کرده‌اند.

در این موضع، از جمله، ایوب کارا، سیاستمدار برجسته دروزی، عضو حزب لیکود، که در یکسری دولت‌های اسرائیل مقام معاونت رئیس‌کنیست و وزیر احراز نموده، ایستاده است. او خاطرنشان نمود، که "اگر دروزی‌های سوریه با خطر نابودی مواجه شوند، اسرائیل نمی‌تواند بی‌تفاوت بماند". به عقیده او گسترش محسوس جامعه دروزی در کشور می‌تواند افق‌های جدیدی را باز نماید. مشکل فقط در این است، که چنین تمایلاتی در میان دروزی‌های هر دو بخش بلندی‌های جولان عملاً شایع نشده است. با این وجود، سیاستمداران اسرائیل به همین راحتی نمی‌توانند از "آرزوهای شیرین خود" دست بردارند. تجزیه دواطلبانه سوریه بدون مداخلات مشهود اسرائیل که با همه همسایه‌هایش مشکل دارد، می‌توانست بهترین خواست برای آنها باشد. خویش‌ن‌داری اعلام شده در تمام مدت جنگ، قبل از همه، با این مدعیات توضیح داده شده است. علاوه بر این، در دوره گسترش حداکثری اراضی تحت اشغال گروه داعش ممنوعه در روسیه، اسرائیل از چشم‌انداز نزدیک شدن آن به مرزهای خود آشکارا نگران بود. حتا در مطبوعات بحث‌هایی در این باره درگرفت، که شاید رژیم بشار اسد "خیلی هم بد نبود". در این زمان سطح همکاری روسیه و اسرائیل در مورد مسأله سوریه به بالاترین حد خود رسید. با این وجود، اگر خطر داعش هر چه بیشتر محدود شود و تجزیه سوریه اتفاق نیفتد، ظاهراً، وسوسه "دامن زدن به حوادث" امکان بروز می‌یابد.

موج حملات کنونی اسرائیل به سوریه می‌توانست مفهوم سمبلیک داشته باشد. این امواج در چهلمین سالگرد اشغال بلندی‌های جولان راه افتاد، که حتی نخست‌وزیر، بنیامین نتانیاهو در اوج آتش در آنجا حضور یافت. او در آنجا در برابر نظامیان اسرائیلی سخنرانی کرد و تأکید نمود: "جولان از آن ماست و همیشه مال ما خواهد بود. مال ماست به این دلیل که به نیاکان ما تعلق داشت و در نتیجه بازتاب تجاوز سوریه پس گرفته‌ایم". به صراحت باید گفت، که این ادعا، تفسیری بسیار عجیب و غریب از تاریخ، از جمله، از تاریخ نزدیک است.

ارتش اسرائیل همچنین با آتش خود از ائتلاف "جیش‌المحمد"، متشکل از مخالفان میانه‌رو با عنوان "ارتش آزاد سوریه" و وابستگان القاعده در "هیأت تحریر الشام" -جبهة‌النصره سابق پشتیبانی می‌کند. ائتلاف مذکور شروع عملیات با نام پرمدعای "راه دمشق" را اعلام کرده است. بر اساس تمام قطعنامه‌ها و معاهدات بین‌المللی چنین سازمان‌ها باید نابود شوند، نه این که مورد حمایت قرار گیرند. این واقعیت را که مواضع این ائتلاف هدف‌های قانونی هستند، حمله اخیر نیروهای هوا-فضای روسیه از پایگاه حمیمیم به آنها در منطقه قنطره نیز ثابت کرد. در مقابل این حمله، هیچ اعتراض یا اقدام متقابل از طرف اسرائیل مشاهده نشد و ارتش دولتی با بهره‌گیری از نتایج بمباران‌های روسیه، دسته‌های "جیش‌المحمد" را عقب راند و طبق آخرین گزارش‌ها، بر اوضاع مناطق مرزی با اسرائیل به طور کامل تسلط یافت.

برخی از مفسران اسرائیلی، از جمله آنها، یوسی ملمن بر این باور است، که همه چیز به این محدود می‌شود. به موازات این، در ماه‌های اخیر در اسرائیل در خصوص گسترش مشارکت این کشور در جنگ سوریه توصیه‌های کارشناسی به مقامات کشور داده می‌شود. بنیاد متنفاً تحقیقات در امور امنیت ملی گزارشی تحت عنوان "نقشه جدید سوریه و بازیگران جدید: دشواری‌ها و فرصت‌ها برای اسرائیل" منتشر نمود. نویسندگان گزارش آشکارا اعلام می‌دارند، که اسرائیل از توافق حاصله بین امریکا و مخالفان سوریه در سال ۲۰۱۶ دایر بر که "هیچ بخشی از قلمرو ملی سوریه نمی‌تواند به زور جدا شود"، بسیار "نگران" بود. در این گزارش قید شده است، که "خلق سوریه به اعاده حاکمیت خود در اراضی اشغالی از راه مسالمت‌آمیز متعهد هستند". گزارش نشان می‌دهد، که چنین رویکرد ائتلاف غربی یکی از علل موضع صبورانه اسرائیلی‌ها در رابطه با عمل آن است. با این حال، به گمان نویسندگان گزارش، زمان آن فرارسیده است که مقامات کشور بایستی "قواعد بازی‌های سنتی منطقه را مورد بازنگری قرار دهند". بین "هیولای آشنا"ی رژیم موجود و آینده ناروشن در صورت به قدرت رسیدن مخالفان، باید واقعیت شکل‌گرفته را انتخاب نمود، به عبارت صریح‌تر، بر آن باید تأثیر گذاشت، که سوریه در آینده چگونه به نظر خواهد رسید. در گزارش تأکید می‌شود، با تکیه بر گروه‌های قومی و مذهبی سنتی و ریشه‌دار در جنوب سوریه که به این یا آن شکل با ارتش آزاد سوریه مرتبط هستند، باید فعالانه در روند حوادث مداخله نمود. **بهبانه: در امور سوریه، گذشته از مداخلات فراوان خارجی، بازیگران زیادی در منطقه مناقشه ظاهراً بین امریکا، روسیه، ترکیه و ایران تقسیم شده است.** فهرست پیشنهادی نویسندگان گزارش از میان اقدامات ممکن: تشدید قابل‌ملاحظه حملات راکتی و هوایی به اهداف نظامی و ارتباطی رژیم؛ برقراری منطقه پرواز ممنوع با کمک اردن در جنوب سوریه؛ حمایت از مخالفان وفادار به اسرائیل؛ اقناع جمعیت دروزی سوریه به طرفداری از اسرائیل؛ افزایش سطح مشارکت اقدامات امریکا در جنوب سوریه؛ گسترش جنگ‌سایبری؛ تعیین "خطوط قرمز" جدیدتر و سخت‌گیرانه‌تر برای دمشق.

بسختی می‌توان این اقدامات را به موقع و ثمربخش نامید. غلطک ارتش سوریه پویایی غیرقابل برگشت به خود گرفته و متوقف کردن آن بدون حمله تمام‌عیار ممکن نیست. اما این به معنای حمله نظامی جدی در سطح ستراتیژیک می‌تواند باشد که برای این هم تأیید کننده امریکا و کنیست اسرائیل لازم است. چشم‌انداز چنین تأییدی هنوز پیدا نیست. چنین چرخش حوادث می‌تواند به بحران جدی در نظام مناسبات بین‌المللی منجر گردد، اگر چه باید بصراحت گفت، که هنوز اوضاع بر اساس یک سناریوی خطرناک پیش می‌رود.

<https://www.fondsk.ru/news/2017/06/30/tajny-sirijskoj-vojny-izrailiskij-faktor-44236.html>

۱۳ تیر - سرطان ۱۳۹۶